

Р-3567 1 211
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6

Архів збірок
Горніківсько-Бережанська округа ОУНР

ПАПКА

для 211

паперів

Горновий О.В. Горношуря «Смаківська IV-та н'єши-
фійска» (липень 1946р.)

Українські газети: липень 1946р.
Українські документи: 1
Український архів: 41
Збірники: поштівко

20 р.

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Тернопільської області
Р-3567 1 211
Фонд Опис Справа

井

1

一、井口周圍應設圍欄，高度不得低於1.2米。
 二、井口應設蓋，蓋面應高出井口周圍地面。
 三、井口應設防墜設施，防止人員墜入。
 四、井口應設防塵設施，防止灰塵外溢。
 五、井口應設防噪設施，防止噪聲外溢。
 六、井口應設防臭設施，防止臭氣外溢。
 七、井口應設防熱設施，防止熱氣外溢。
 八、井口應設防冷設施，防止冷氣外溢。
 九、井口應設防風設施，防止風沙外溢。
 十、井口應設防雨設施，防止雨水外溢。

一、井口周圍應設圍欄，高度不得低於1.2米。
 二、井口應設蓋，蓋面應高出井口周圍地面。
 三、井口應設防墜設施，防止人員墜入。
 四、井口應設防塵設施，防止灰塵外溢。
 五、井口應設防噪設施，防止噪聲外溢。
 六、井口應設防臭設施，防止臭氣外溢。
 七、井口應設防熱設施，防止熱氣外溢。
 八、井口應設防冷設施，防止冷氣外溢。
 九、井口應設防風設施，防止風沙外溢。
 十、井口應設防雨設施，防止雨水外溢。

一、井口周圍應設圍欄，高度不得低於1.2米。
 二、井口應設蓋，蓋面應高出井口周圍地面。
 三、井口應設防墜設施，防止人員墜入。
 四、井口應設防塵設施，防止灰塵外溢。
 五、井口應設防噪設施，防止噪聲外溢。
 六、井口應設防臭設施，防止臭氣外溢。
 七、井口應設防熱設施，防止熱氣外溢。
 八、井口應設防冷設施，防止冷氣外溢。
 九、井口應設防風設施，防止風沙外溢。
 十、井口應設防雨設施，防止雨水外溢。

——○○○○○○○○——

井口周圍應設圍欄，高度不得低於1.2米。

Горьковий О. В.

24

ЧЕТВЕРТА ОРАДАНЬКА П'ЯТИРІЧКА

19.11.1946, на своїй 2-й сесії тільки "висока" верхня рада ССР затвердила закон про п'ятирічний план відбудови і розвитку народного господарства ССР на 1947 - 51 рр.". Таким чином, для України нова, четверта п'ятирічка.

Піходячи до розгляду четвертої п'ятирічки, необхідно коротко згадати про трима попередні п'ятирічки, і то тим більше, де їх підсумкам в законі про четвертий п'ятирічний план відведено багато місця.

Сталінські п'ятирічки не новина, вони відомі цілому світові. Та правду про них знають тільки радянські працівні маси, бо на них саме спадкоуєть сягар герезнісних п'ятирічок.

Пятирічки зредилися, в першу чергу, з імперіалістичних планів сталінської кулки, яка перемігши за завзяті внутріпартійні боротьби, захопила всю владу в свої руки. Кулка ця на практиці відмовилась остаточно від великих ідей жєтнєвої революції, перекреслила всі її завдання і станула в своїй політиці на чисто імперіалістичні позиції: на шлях воєнн загарбамь і збройного відквернення світу. Для цього потрібне їй було реобудувати армію, флоту, авіацію, винаходити іх нові техніки, випродувати якнайбільше зброї. Це, в свою чергу, могло забезпечити тільки воєнна промисловість. Це її реобудова, приє тому в якнайменших габаритах і в якнайменших розмірах, сталінська приступила змачем т.є. індустріалізації, реалізованій протягом п'ятирічок.

Імперіалістичні міркування не тільки спричинилися до виникнення п'ятирічок вони також визначили їх характер. Найамірніша річ між п'ятирічок - це пореволюційна рєзультативна індустріалізація воєнної бази.

всинаї промисловості, а насамперед головної її галузі - машинобудування. "З результатів, яких по промисловості в цілому рівень 1939р. був у 1940 р. перевищений у 12 разів, то по машинобудуванні цей рівень уже в 1939р. був перевищений сімь, як у 30 разів, по виробництві електроенергії - у 20 з лишком разів, по виробництві хемічних продуктів - майже в 10 разів і т.д.". /Доклад, "Радянська Україна" 14.17.40р., ч:73/.

При такому методі індустріалізації, очевидно, виробництво засобів споживання, а тим самим задоволення потреб працівників, було відсутнє на задній план і далеко відставало від виробництва засобів виробництва, тобто важкої індустрії. Питомо вага побудованих цих галузей у загальній продукції всієї промисловості представлялася наступне:

/ в мільярдах рублів, в цінах 1926/27 рр. /

Показники	1913	1928	1936	1937	1940
					/млрд/
Вся велика промисловість	11,0	16,8	80,9	95,5	184,0
Виробництво засобів виробництва	4,7	7,8	49,1	65,2	114,5
Виробництво предметів споживання	6,3	9,0	31,8	40,3	69,5

/варшавський, жовтень, газетр. СССР, "Науководвида", 1939р. /

Це привело до того, що добробут працівників постійно падав і знижувався рівень їх матеріальних умов життя.

Характерним для п'ятирічок є також велике темпо індустриалізації і офіційна статистика подає такі дані:

Обсяг промислової продукції:
1929 = 100

СССР	1934	1935	1936	1937	1938
	238,3	272,3	382,3	424,0	477,0

Мировое хозяйство, 2-й година, 1938/39г.

В силу того факту, що в розвитку промисловості у всіх п'ятирічках перше місце займає важка індустрія, такі високі темпи вказують переважно на великі темпи розбудови важкої промисловості. Сталінська кліка зобов'язалась з кожним роком все більше, пообов'язавшись, щоб не лишитись позаду своїх імперіалістичних конкурентів, щоб у підготовці до нової імперіалістичної війни не зазнати поразки і не програєти.

Зрозуміло, що для індустріалізації, здійснюваної в таких великих розмірах та темпах і початі при тому від важкої індустрії, потрібні були величезні кошти. Ці кошти більшовицька кліка знайшла, але зовсім не звичайним способом, не в силу якихось особливостей радянської держави, яка ніяк не створила, як це намагався з'ясувати Сталін, такі джерела нагромадження засобів, яких нема і бути не може у капіталістичному світі. Ні, ці кошти вона здобула звичайним імперіалістичним методом, а саме з арахунок на грабування мільярдів євро і мільярдів фунтів, з арахунок на граблення більшовицьких колоній, т.зв. союзних республік.

Основні кошти для індустріалізації були стягнені з сільськогосподарства в аляхом колєктивізації, пероведеної за допомогою нечуваного терору і також в величезному темпі.

Мета колективізації полягала в тому, щоб одержати якнайбільше товарного зерна, якого не могла оталінська кліка стягнути від індивідуальних господарств. На мету, в результаті повного знеборачання і закріпачення соціалістичної системи, сталінська кліка дійсно досягнула. Як звалив Сталін на XVIII-му з'їзді ЦКП/Б/ колгоспна система далі в 1928р. 33,6 міль. тонн товарного зерна, то в 1940 р. з колгоспів одержано 38 тис. тонн товарного зерна. З 1940 р. з колгоспів одержано 38 тис. тонн товарного зерна. Тому до сільськогосподарськими країнами являються в першу чергу "союзні республіки" то це означає, що вони саме були найбільше опрощені. Україна за колективізацію заплетилась в нечуваній темпі в 1929 р.

На індустріалізацію обернуто присутні від промисловості і транспорту, які перейшли у власність держави, тото вільно розпоряджатися ними одержала змогу сталінська кліка. Ріст цих продуктів забезпечує для посилення експлуатація робітничого класу. Великі посередні і безпосередні податки, примусові внутрішні позики - це головна складова частина сталінських "соціалістичних нагромаджень", які вможливили процес індустріалізації.

Індустріалізація країни і колективізація сільського господарства були в основному закінчені протягом двох перших п'ятирічок, тото до 1937р. Та п'ятирічка Сталін і його кліка представляють не як звичайні економічні плани, а як плани, "де мають в СРСР силу економічних законів розвитку". Тому також твердять, що протягом двох перших п'ятирічок не тільки було в основному закінчено індустріалізація країни і колективізація сільського господарства, а й побудовано соціалізм. Не також дуже виразно підкреслено при підсумках двох перших п'ятирічок в першому розділі закону про чотверту п'ятирічку.

Не ділі ж, а той час в СРСР був побудований не соціалізм, а нова експлуататорська більшовицька система. Процес індустріалізації, а р зом з тим ніби і "побудова соціалізму" всесім не прийшли "свободно" і не в результаті "визволення народних сил", але супроводилася такою ж як і розвиток капіталізму, жакливе експлуатацією робітничого класу, пролетаріату селянства, нерівномірним розподілом випродукованих діор, загальнею нуждою працюючих мас. Сталінська індустріалізація коштує радянським працюючим не менше, як такий же процес трудящим Англії, США, чи Німеччини. Це більше, коли в парі з розвитком капіталізму робітничий клас в завазній боротьбі здобувала крок за кроком належні їй права, а СРСР з розвитком сталінського "соціалізму" робітничий клас поступово позбавлявся тих прав, які вона да здобула у жовтневій революції. Сталінська кліка повністю відтіснила робітників як від участі в управлінні державою так і від керівництва економічним життям країни та позбавила всіх державних свобод. Голь профспілок в СРСР заведена на-місць, і всі

не мають навіть тих прав, що професіями в деяких капіталістичних краї-
нах.

Нова більшовицька експлуататорська система характеризується такими
моментами :

1. Повною ліквідацією політичних і економічних заборон робітників
і селян, нечуваною експлуатацією працюючих мас, упривілейованим і, в ре-
зультаті, економічним становищем класу більшовицьких вельмож та ростом
класових протиріч.

2. Повною ліквідацією демократії, монополією більшовицьких вельмож
на керівництво державою і розбудовою у всьотенських масах поліцій-
ного енкаведівського апарату масових.

3. Остаточним оформленням двох нових класів : експлуататорської класи
- сталінських вельмож і експлуатованої класи - радичовських працюючих.

4. Повним переведенням всіх народів СРСР, закріпленням колосальне-
го становища "союзних республік" і переходом сталінської класи на шлях
великоруського самізму.

Презумімо, що така система зі соціалізмом нічого спільного не має.
Горезані про соціалізм потрібні сталінові для прикриття власного імпе-
ріалізму. Теорія про "небудову соціалізму в одній країні" повинна була
служити сталінові як виправдання перед працюючими їх злидніа і нужди.

На цьому не кінець. На XVII-му з'їзді ВКП/б/ сталінські вельможі
визначили " шлях п'ятирічного переходу від соціалізму до комунізму" /за-
кон про чотирітну п'ятиріччю/ і початок його здійснення був поклада-
ний на третю п'ятиріччю.

Ще ж явилася особа під цим оглядом 3-тя п'ятиріччя 7 Отже ж, не був
період переходу на до комунізму, а період переходу до
дебільшого соціалізму, безпосередньо під-
готовки до здійснення всь економічне життя поставлено певніс-
тю на весні репки. Промисловість створена в році двох перших п'ятирічок,
невпинно працювала над завершенням великих об'єктів, а не над виробницт-

твом предметів споживання, потреби в яких населення і надалі певуче відчувало. Тим же найбільший розвиток показала машина індустрія. За перші три роки п'ятирічки виробництво засобів виробництва зросло більше, як у півтора раза, а продукція машинобудування - на 75% /закази пре чотверту п'ятирічку/. З моментів стратегічних сталінських війна ривала в третій п'ятирічці посиляти розбудову промисленості в східних районах ССРСР, і тому "більш як одна третина всіх капітальних витрат /їх обсяг за 3 і пів року виносив 130 млрд. руб. Р.О. /превзидились у східних районах ССРСР", а їх "промислова продукція за три роки третьої п'ятирічки зросла в півтора раза" /закази пре чотв. п'ятирічку/.

Назовні ця економічна підготовка до війни виявилась в імперіалістичних загартуваннях зах. України і Білорусії, Лувенії і Басарабії, частини фінської території і балтійських держав.

До метод сталінської індустріалізації було пера усього розуміння питання максимумальних зброєнь і побудови сильної імперіалістичної держави, а не соціалізму, зброєння яке показалося в період другої імперіалістичної війни, дані з цього часу є яскравим доказом цього.

Як це показав Везнесенський у своїй доповіді пре чотверту п'ятирічку, за останні три роки війни річний випуск танків, самоходів і броньованих машин виносив 30 тисяч, літаків - 40 тисяч, в царській Росії цих випусків майже не було. Річний випуск гармат за ці три роки становив 120 тисяч, або в 30 разів більше в порівнянні з річним випуском в період 1916-1917 рр., кулеметів - 450 тисяч, або в 50 разів більше, криків - 5 мільйонів штук, або в 5 разів більше, мінометів - 100 тисяч штук, або в 10 разів більше, снарядів, бомб і мінів в 1944р. вироблено 240 мільйонів, або в 15 разів більше в порівнянні з річним виробництвом 1916-1917 рр.

Сьогодні самі більшовицькі воєнні генерали говорять одверто, хоч прикриваються такими зручними висловками, як "втягана зброя" і т.д., пре те, що п'ятирічки і їх метод реалізації мали за основну ціль підготовку

війни. Сталін 9.11.46 р. у передвибірчій промові говорив: "Нартін знала, що війна насувається /вона жє бє її преготєвила - Г.О./, де захищати країну без важкої індустрії не можливо, де треба скоріше взятися за розвиток важкої індустрії, де запізнатися в цій справі значить програ-ти. Гєму комуністична партія нашої країни відкинула "звичайний шлях індустріалізації і почала справу індустріалізації країни від важкої індустрії". Не мєня виразно говорється про це і в законі про четвертий п'ятирічний план. "матеріальні спроможності підготовки Країни до активної оборони /фактично до імперіалістичних загарбань - Г.О./ перед вступом в другу світову війну Радянський Союз стверив на основі послідовного проведення політики комуністичної партії, - перь усього за допомо-гою радянської політики індустріалізації країни і політики коопати-візації сільського господарства". Правда, все це роблять більшовицькі вельможі з метою показати перед пригнобленими мудрість, далекозорість і передбачливість Сталіна, щоб в цей спєсі з марешну перемогу над гітле-рівськими загарбниками маніталізувати для себе. Та факт про підготовку війни тим не менше лишається фактом.

Хоч на озороєння були спрямовані всі п'ятирічки, хоч всяка продук-ція була так велика, проте підчас війни економіка ССРС не могла есїй-тиса без допомоги західних алїантів. Звєстачить згадати, де мир. поставки до ССРС на основі ленд-лізу внієсуть в 409 мільєнів дєларів. Від 1.1.47р. до 1.12.48р. до ССРС було доставлено 13 300 літаків, 400 тисяч автомашин, тобто майже стільки внієситимє продукція вантажних ма-шин в ССРС в 1950р. За 9 місяців 1944р. /від 1.1. - 30.9./ США доставили до ССРС 13 300 літаків, 135 тисяч кулемєнів, 294 тисячі тонн висушєних матеріалів, 6 тисяч танків, 1 800 самєхідних гармат, 1 200 машин вантаж-них машин, 13 тисяч револьверів, 3 300 бронєованих розвідних машин, 8 200 гармат, 5 300 тягачів, 1 300 тисяч тонн нафтопродуктів, 11 мільєнів пар взуття, величезну кількість бязяних і вовняних тканин.

На цей факт совєтська пропаганда дбайливо замовчує перед своїми громадянами. Ії, очевидно, неважливо до цього признатися, коли її завданням є ввести тям же громадянам, що більшованський економічний лад забезпечив всі весні потреби, доказавши в цей спосіб свою життєвість, і що це могло статися тільки завдяки "мудрій сталінській політиці індустріалізації і колективізації". На цій такж виразно збережена в законі пре четверту п'ятирічку.

II

Коли розглядати четвертий п'ятирічний план, сразу ж кидається в очі, що він як єс"ском, так і темпами далеке перевищує попередні п'ятирічки. Так, нпр., обсяг централізованих капіталовкладів в першій п'ятирічці внісв 51 млрд.руб., в другій - 116 млрд.руб., в третій - 181 млрд.руб., а в четвертій - він передбачається в розмірі 260 млрд.руб. Нових і нововідбудованих підприємств введено в дію в першій п'ятирічці на суму 32 млрд.руб., в другій - 103 млрд.руб., в третій - на 182 млрд.руб., а в четвертій - заплановане ввести в дію нових і нововідбудованих підприємств на суму 234 млрд.руб.

Валова продукція всієї промисловості в 1950 р. встановлюється на суму 205 млрд.рублів і для її обсягнення потрібно забезпечити, як не подан в своїй доповіді Вознесенський, що рік-п'ять приріст продукції в розмірі 16 000 млн.рублів, для порівняння внашеме за Вознесенським, що такий же щорічний приріст в роках 1921-26 внісв 2 049 млн.рублів, а за три роки третьої п'ятирічки - 14 316 млн.руб.

Такий великий обсяг і темпи, передбачені четвертим п'ятирічним планом, зовсім не відповідають ні з переваги більшованської економічної системи над капіталістичною, ні з її "соціалістичного" характеру, бо такого вона, звичайно, не має. Вони ніяк не свідчать "про перехід до комунізму", як це, подібно до третьої п'ятирічки, намагався представити сталінський

вельможі чверть п'ятирічку. Вони не є доказом економічного процвітання, бо ідея реалізація тягне за собою нечуване загальне зубовіння і фізичне висчерпання широких працездатних мас. Розміри і темпи чверть п'ятирічки, як і в попередніх, зменшуються максимумом мобілізації всіх сил країни, здійснюваною за допомогою жорсткого табору, застатом повного закриття і обмеження працездатних мас. Вони надзвичайно вимовно свідчать про постійне і в наслідок мірі інтенсивна підготовлювання до війни. Вони диктуються владно вимогами імперіалістичних планів сталінської чини.

Щоб забезпечити повне загарбання "визволенних" нем країни Середньої і Південно-Східної Європи та з зробити можливим дальні загарбання, спеціально кілька поставила також і в чвертій п'ятирічці все економічне життя СРСР виключно на воєнні рейки. Як обставина, що господарство СРСР сильне знявене воєнними діями і що в третій війні доведеться мати проти себе економічно дуже сильні країни, нагальні сталінських вельмож до небувалого поспіху в розбудові власної економіки, тягар якого, очевидно, повиніть накласти на працездатні маси. Отже, основне завдання чверть п'ятирічки - внаслідок в і н е р о т ж и й ч а с п р и г о т о в а т и к р а ї н у д о в о в е с і в і й н и, а о, як не сформульовано в законі про п'ятирічний план, "забезпечити дальнє підвищення обороноздатності СРСР і оснащення збройних сил Радянського Союзу найновішою військовою технікою".

Як бачимо, те це те саме завдання, реалізоване тільки в не вільних темпах, яке було поставлено перед всіма попередніми п'ятирічками. Це потверджується також такими приметами, спільними для всіх п'ятирічок:

1. П е - п е р ш е, як в попередніх п'ятирічках, так і в чвертій о с - н о в а н и й н а т и с я л о к а д е м о к р а т и з м у і н д у с - т р і ї, докритий рівень виробництва всієї повинен бути відновлений в три - чотири роки. Для важкої індустрії виділено більш ніж половину всіх

капітальні витрати на 1950р. повиннається збільшити продукцію чавуну на 1,5 мли. тонн, сталі - 23,4 мли. тонн, тобто перевищити продукцію металу в порівнянні з попереднім рівнем на 35%. Видобуток вугілля встановлюється в розмірі 200 мли. тонн, або 51% більше в порівнянні з довоєнним рівнем. Промисловість синтетичного рідиного палива повинна дати 900 тисяч тонн на рік, а газова промисловість 11,2 млрд. кубометрів газу. Видобуток нафта збільшується на до 33,4 мли. тонн річне, тобто перевищить довоєнний рівень на 14%. Збудництво електроенергії становитиме 82 млрд. кіловат., або на 70% проти довоєнного рівня, а цементу - 10,5 мли. тонн, тобто на 60% довоєнного рівня.

Внутрі важкої індустрії і надані провідне місце належить машинобудуванню, яке за чотверту п'ятирічку повинне зрости в два рази в порівнянні з довоєнним рівнем. В 1950р. виробництво металургійного устаткування повинно збільшитися в 3,7 разів, автомобілів - 3,4 рази, навівзів - 3,3 рази, тракторів - 3,6 рази.

Н о - д р у г е, найбільше уваги після важкої індустрії присвячується т р а н с п о р т о в і, особливе залізничному. В галузі залізничного транспорту досяг капітального будівництва встановлений в розмірі 60,1 млрд. руб. За 1945-50 рр. замценовано доставити залізничному транспорту 7 585 локомотивів і 472 тис. товарних вагонів. За п'ятирічку повинне бути побудовано 7 230 км. нових ліній, відбудовано і непомібно побудовано 12 500 км. других шляхів, електрифіковано 3 325 км. шляхів. З огляду на можливість весняна дії на найвищих теренах і в огляду на розбудовувану сибірську промислову базу, будується також нова південно-сибірська магістральна провад від Абакану через Сталіноль - Камледар - Магнітогорськ до Куйбишева, та нову залізничну дорогу Воєнти - Чу в Середній Азії. Заразом в Сибірі проектується побудувати 3850 км. нових ліній, що становить 48% всієї кількості запланованих нових залізничних ліній.

по-третє, із стратегічних мотивів, враховуючи досвід останньої війни, враховку посилено розбудовується велика в об'єкті - промислово-вагозна база в східних районах СРСР. Ця база фактично була вже значно розбудована в 3-ій п'ятирічці, а ще більше в роки війни. Застачить згадати, що тільки в результаті звикливі туди було зведено понад 200 підприємств, а ще більше в роки війни із 100 млрд. руб. завданого обсягу капітальних витрат в СРСР для Сибіру і дальнього сходу капітальні роботи вогнетривих четверти п'ятиріччю планом в розмірі 30,0 млрд. руб., тобто лише на 13,0 млрд. руб. менше від обсягу капітальних витрат в найбільше зниженій війною 1940-1945 роках розміщено в галузі чорної металургії. У гірничо-металургійній промисловості металургія у виробництві металу по наркомторгу значно зростає і становитиме в 1950 р.:

по чавуну	- 44%	проти	28%	у 1940 р.
по сталі	- 61%	"	34%	"
по прокату	- 51%	"	33%	"

Із виступу Гевосєнка на 1-ій сесії Верховної ради СРСР / Відсутній нафта в східних районах повинна зрости в загальній продукції нафти в СРСР з 12% в 1940 р., до 30% в 1950 р. "На кінець цього п'ятиріччя, хоч доведи рівень господарства в віддалених і центральних районах буде повністю відновлений і переміщений, східні райони будуть головним центром продукції важливих галузей промисловості - вугілля, чорних і кольорових металів і електроенергії". / Ухарєвський В., "Більшевик", травень 1946 р. /

Не чєтєртьє, як у всіх попередніх п'ятиріччях, а в роки інтенсивної продукції в економічній і кожен і далі кожен і далі зростає від виробництва за себе і виробництва, де мусів працювати сам Вовнеєвський. "... темп росту виробництва засобів виробництва, - говорить він у своїй доповіді, де до висловлюють темп росту виробництва предметів споживання "

іншими словами, за рахунок виробництва на потреби війни відста-
тимо, і то не "дедо", а далеко, задоволення потреб працюючих мас.

Першочергову резолюцію важкої і дустрої і транспорту також і в чет-
вертій п'ятирічці пояснюють партійні керівники потребами відбудови к
господарства СРСР. Тут варто згадати промову Сталіна з 9.11.48р.,
в якій він пояснює, що в попередній п'ятирічці є мотивація воєнних при-
готувань було "треба скоріше взятися за розвиток важкої індустрії",
що "заціпеніти в цій справі значить програсти", на інше є і в четвер-
тій п'ятирічці. Саме, що не заціпеніти в пергонах за максимальне
озброєння сталінська величезні і даліше розбудовують передусім важку
індустрію.

Із завданнями післявоєнної відбудови могли б вони добре впоратись
важкі індустрії, побудована в попередні п'ятиріччя, та розбудована в ро-
ки війни воєнна промисловість, коли б вони фактично були переведені на
мирне виробництво. Але тому, що вони й даліше продовжують працювати для
потреб війни, при тому в збільшених розмірах і темпах, тому потрібні
і дальший розвиток важкої індустрії в некористь легкої індустрії.
В результаті, будуть ліквідовані наслідки війни не по відношенні до
працюючих мас, де вони найбільші, в розумінні піднесення їхнього добро-
буту колінного задоволення предметами виробитку, наслідки війни будуть
ліквідовані в розумінні змінени воєнного потенціалу сталінської
імперії.

Та сама така метод лежить в основі більшовицької імперіалістичної
системи господарства, він являється суттю сталінської імперіалістичної
політики. Підчас війни випускають воєнну продукцію, со ведеться війна, а
в мирний період працювати для потреб війни, со приготується війна.
Працюючих замість предметами споживання гедувати фразами про "перехід
до комунізму".

В четвертому п'ятирічному плані покладено великий натиск на науко-
ву і дослідницьку роботу вчених і інженерів. З цієї метою передбачається

будівництвом нових експериментальних підприємств, дослідницьких інститутів, конструкторських бюро та краде матеріальне забезпечення вчених. "Я не сумніваюся, - говорив 9.11.48р. Сталін, - до коли подемо належну допомогу нашим вченим, чим зуміють не тільки наздігнати, але і перевищити найбільшим часом досягнення науки за межами нашої країни." Ідеться тут, головне, про роботи в галузі внутрі атомної енергії, але, очевидно, не в інтересах її економності і транспорту, як це лич мірно говорив Вознесенський, а в інтересах виробництва атомної бомби. Атомна бомба в руках англійців і американців не дає спокон кремльським керівникам. Вони роблять всі заходи, не жалючі коштів, щоб викрити таємницю цієї могутньої нової зброї.

В галузі сільського господарства прорці четвертого п'ятирічного к плану передбачають "змінення" колгоспно-радгоспної системи, яка за їхніми твердженнями "виправдала" себе як у мирний, так і у воєнний період, тобто показала найбільш вигідною і зручною системою одержувати якнайбільше товарного зерна. А до внаслідок воєнних знижень значної частини сільськогосподарських районів, недостатчі кількості і механічної тягловості сили, робочої сили взагалі, забур'яненості полів, низького рівня агрокультури, як також несприятливого розвитку свідомого селянства з боку колгоспників, зовсім не зацікавлених в колгоспній країнацькій праці на сталінських вельмож, колгоспи не виконувать накладених на них зобов'язань /УСРР, вир., не виконала плану хлібоздачі на 1948 р./, то сталінські керівники рішили не допомогти колгоспам, полегшити долю колгоспників, але... підняти "дисципліну". В законі про п'ятирічну виразно підкреслено: "зміцнити дисципліну по виконанні колгоспами своїх зобов'язань по поставках державі сільськогосподарських продуктів". На більш зрозумілій мові це означає, що протягом четвертої п'ятиріччя ще більше зросте грабіж сільськогосподарських продуктів, що ці продукти будуть забрані в колгоспах насильно, що ще більше зросте визлод праці колгоспника і його

дальше закріпачення.

Очевидно, готуючись до війни, сталінська влада потребує багато хліба, м'яса, вовни, цукру, волосна, бавовни і інших сільськогосподарських продуктів. На 1950 р. валова продукція зерна намічена на 127 млн. тонн, тобто повинна зрости в порівнянні до довоєнного рівня на 7%. На технічні культури покладено більший натиск. Так, наприклад, валовий збір цукрових буряків повинен зрости в 1950 р. до 26 млн. тонн, або на 22% вище довоєнного рівня, бавовни-сиринцю - до 3,1 млн. тонн, або на 26% вище довоєнного рівня, а льону-волокна - до 0,8 млн. тонн, або на 39% вище довоєнного рівня.

Та коли поглянути на встановлену планом нерівнісну цифру врожайності, то побачимо, що вона зовсім не висока, менше за заплановану в третій п'ятиріччі. Н. П., на зернових вона встановлена для четвертої п'ятирічки в 12 ц. з 1 га., в третій п'ятиріччі - 13 ц. з 1 га., на цукрових буряках - 190 ц. з 1 га., в четвертій п'ятиріччі, 250 ц. з 1 га. в третій п'ятиріччі. Це пояснюється дуже невідповідним положенням сільського господарства в силу вичислених вгору причин, які не дозволяють навіть планувати вищого понад 12 ц. з 1 га. врожаю. Ниження врожайності зараз дуже велике. Н. П., одна з найсильше уражених областей УРСР, Одеська, зібрала в 1945 р. нерівнісний урожай 6,9 ц. з 1 га.

При великій отже недостатці робочої сили в сільському господарстві, значна частина якої буде притягнута п'ятиріччя притягнута на виробництво /а крім того мобілізована в армію/, при великій недостатці живого тягла і машин, при малих спроможностях підвищити врожайність, сталінські експлуататори запланували порівняти в 1950 р. довоєнний рівень продукції зерна на 7%. Це, очевидно, могло б статися хіба за рахунок поширення посівної площі, що при вичислених умовах, не лише коштувати збільшення експлуатації фізичних сил колгоспників, але прямо не здійснює. Та сталінські грабіжники, встановлюючи плани валової продукції

зерна в п'ятиріччі, дуже мало рахуються з труднощами, в яких знаходяться сільське господарство. Вони керуються в першу чергу власними потребами в товарному зерні, розмір якого визначають до запланованої творе-тично до валової продукції. Тим же недодержанням у в'язанні продукції не тягне за собою у сталінській практиці зменшення хлібовагетівки, план якої в такому випадку реалізується за рахунок дальшого збільшення гра-божу колгоспників.

От так виглядає "перша" сталінська колгоспна система. На 22-ому році її існування більшовики можуть тільки планувати урожай в 12 ц. з 1 га. Та питання до, чи оселя вони його в такій кількості зберуть. Нпр., урожай 1946 р. на Україні зовсім завіз сподівання сталінськ їх керівни-ків.

Такий же самий поганий стан і в тваринництві, але і тут передовчасть-ся четвертим п'ятирічним планом переведення додосенного рівня, особливо колгоспних і радгоспних тваринницьких ферм. Зрестання це буде забезпе-чене в основному шляхом т. зв. контрактної молочної, тосте примусовим відбиранням молочної від колгоспників. Це дуже широко практикований метод у післявоєнний період. Тим шляхом комплектовані, нпр., всі існуючі зараз колгоспні і радгоспні тваринницькі ферми в УРСР. Тому, якщо пого-лів'я поголів'я худоби зросло в радгоспах УРСР за 1945 р. на 80%, овець кіз - на 80%, а по колгоспах поголів'я худоби зросло лише на 24%, а кіз і овець на 24/13 виступу худоба 28.11.46 р. /.

Поміжково було б думати, що може з метою сприяння розвитку тварин-ництва сталінські вальмові зменшили в четвертій п'ятиріччі обов'язкові поставки м'яса. Ні, навпаки, вони збільшили їх, бо, як сталінське еконду-татерське логікою, саме такий метод сприяє розвитку тваринництва. " З метою найшвидшого розвитку і зміцнення громадського тваринництва в колгоспах України, починаючи з 1945 р. відновлено порядок нарахування обов'язкових поставок м'яса та інших продуктів тваринництва, який існу-

нав до війни і вирадає себе, — за земельно плідом, закріплено за колгоспом/крупом, доповідь на пленумі ЦК КП/У 28.11.48р./ .Тим самим відновлено найбільш реакційний порядок, який землі не рахується зі станом поголів'я в колгоспах, але у визначуванні розміру поставок продукції тваринництва керується земельною площею, до її обробки колгосп. Тому то загальний розмір поставок м'яса по УРСР на 1948 р., перший рік четвертої п'ятирічки збільшений в двох проти 1945 .р

Обсяг капітальних вкладів /централізованих і не централізованих/ сільсько господарство чотвертій п'ятирічці тільки 19,9 млрд.руб. Та найбільш характерний є їхній розподіл. На розбудову мтс-ів приділено 8,8 млрд.руб., на приріст поголів'я худоси в радгоспах — 2 млрд.руб., на іригацію і меліорацію — також 2 млрд.руб. Як розподілені решта 7,1 млрд.руб., в законі не говориться, але зовсім певно, що вони не придуть повністю колгоспам, бо це частина з них буде призначена як для радгоспів. Та вже ці цифри говорять ясно про те, що основна частина капітальних вкладів призначається мтс-ам і радгоспам, у виразну некористь колгоспів. Особливо найбільше одержують мтс-и, які являються в руках сталінської кліки дуже важливим знаряддям експлуатації колгоспів. Як відомо, свалінські велюмоші свідомо не продають машин безпосередньо колгоспам/не зваженісно за грошом/, але завозять їх в мтс-и, якими відтак колгоспи змушені за одросіток землі платити зерном. Так обстоєть справа із іригаційними спорудами, які також знаходяться в руках сталінських велюмош. Відомо і впливає такий нерівномірний розподіл капітальних вкладів.

А тим часом саме колгоспи потребують сьогодні, не шахлиних воєнних руйнувань, якнайбільше капітальних вкладень і допомоги держави. Прі це добре знають самі партійні верховоди, але, грабуючи колгоспи, вони не збираються їм допомогати. Капіталовкладення вони кажуть зняти самим колгоспам. Четвертий п'ятирічний план встановляє, що к цілономілядення самих колгоспів у їхнє господарство за 1948-50 ро повинні внести ок-ругло 38 млрд.руб. А це держава протигом п'ятирічки не зьменує колгоспам

ні натуроплати, ні хлібноставок, а навпаки, збільшує їх, то це означає, до
сдиницею джерелом колгоспів, у відхищенні новітні для відбудови і розит-
ку їхнього господарства являється скорочення норми виплати колгоспни-
кам за трудові дні. Таким чином, увесь тягар спадає на я так вже до краю
ожесраченні колгоспників.

III

Четвертий п'ятирічний план закріплює розбудовану у попередніх п'яти-
річках імперіалістичну систему господарства СРСР. В ньому виразно від-
бите упряміше становище метрополії і колоніальне становище союз-
них республік. немає в ньому ніяких змін в розміщенні промисловості з
в сенсі ліквідації такого, нпр., стану, як в нечорноземному районі /3 цен-
тральних областей РСФСР /, який майже не має сировини і який як по чис-
лу території, так і населення є в два рази менший від УРСР, - має промис-
ловість в два рази більшу від України, забезпеченої власною високоякіс-
ною сировиною. немає також ніякого наближення до "районів спеціалізації",
як це завважи, де рачі на нього персоналіям стару нісню, у своїй доповіді
везнесенський. значно переосування промисловості у слабозаселені східні
райони зовсім не означає наближення до "районів спеціалізації", а являється,
як це ми вже раз сказави, виключно із воєнно-ст. атерічних міркувань ста-
лінської політики.

Колоніальне становище союзних республік виразно видно, коли порівня-
ти цифри головних видів промислової продукції, нпр., УРСР з РСФСР, чисто-
російські області, яку являється метрополією сталінських імперіалістів,
як колись царських імперіалістів. наведемо ці цифри :

О б'є з'я н и		УРСР	РСФСР	УРСР
Чашун /	млн. тонн /	19,9	9,8	0,7
Сталь /	" "	26,4	18,0	8,8
Вугілля	" "	250,0	141,9	86,1

/ докінчення зі стор. 17 /

Ч о х а з н и к и	СССР	ПОСР	УССР
Нафта / млн. тонн /	85,4	14,5	0,328
Електроенергія / млрд. кВтг /	82,0	57,2	13,60
Металургійські верстати / тисяч шт. /	74,0	28,5	5,25
Автомобілі	500,0	437,0	25,0
Трактори	12,0	62,0	25,0
Металургійне устаткування / тис. тонн /	102,0	62,7	20,0
Народні гудзони / тисячі шт. /	2906,0	2201,0	данні немає
Бавовняні тканини / млн. метрів /	1680,0	4180,5	" "
Вовняні тканини	150,2	129,0	" "
Вуфта шкарпана / млн. пар /	240,0	153,2	" "
Чувар	2400,0	453,0	1037,0

Порівнюючи ці цифри, ми бачимо найперше, що для УССР немає даних про деякі галузі машинобудування, про текстильну і вувтувну промисловість. Істяться так тому, що їх абсолютно на Україні немає, боє продукції їх дуже не значно. Мізькій текстильну промисловість. Ми довідусмося з доповіді, з дозволу екзамта, міністра "текстильної" промисловості УССР Петруні на республіканській нараді 20-24. IV. 1948р., в апрелі, в чотирити і чотирити на Україні передовим "будуть збудовані нові фабрики спіння" льняного шпакату продуктивність 0 тис. тонн", та... "вонкня комбінат в Києві. 801 інак старі підприємства даватимуть таку малу продукцію, до данні про неї немає. Петруня не подавав. Загальна валова продукція "текстильної" промисловості УССР до кінця 1930 р. вносила, смівно малу суму - 100 млн. руб. У валовій продукції російської текстильної промисловості ця сума становить мінімальний процент. Із машинобудування на Україні зовсім не розбудувалися підприємства

машинобудування. Складні машини, верстати, автомобілі, апарати, точне і приладдя продукують металургійні області. Не дивно, тому, що майже на 25-ти роках рад. влада на Україні здійснювало судачинство одного автомобільного і 2 автоскладальних заводів. Вся автомобільна промисловість України даватиме в 1960 р. 25 тис. штук автомобілів, що є загальною продукцією автомобілів СРСР. В той час автомобільна промисловість в СРСР так розбудована, що в 1960 р. вона даватиме 160 тисяч штук автомобілів на 600 тисяч штук здійсненої загальної продукції, тобто 21,4% автомобілів в СРСР. У виробництві парових турбін в СРСР припадає 76,7% загальної серійної-продукції турбін парових, також виробляється гідротурбін зосереджено в СРСР. Тому не дивно, що турбіни для електричного виробництва Ленінград.

В чотирьох п'ятиріччях, як і в попередніх, будуть не тільки тільки в Україні тільки металургійного машинобудування, як і вугільного і металургійного обладнання, парового-виробництва, сільськогосподарських машин, тобто галузі призначені в першу чергу для кращої експлуатації багатств України, що як каже Каранський у своїй "Економ. географ. СРСР", ті галузі, які "через усього потрібні самій Україні". Але ці галузі далеко відстають від однорідних в СРСР, напр., продукція металургійного устаткування в Україні два рази менше, ніж в СРСР, тракторів понад три рази менше, а металургійних верстатів майже в шість разів менше.

Україна також в чотирьох п'ятиріччях надає відстає в продукції сталі, в порівнянні до продукції чавуну. Продукуючи 9,7 млн. тонн чавуну, Україна продукує сталі 8,8 млн. тонн, тобто на 1 млн. менше. В той же час СРСР, яка продукує чавуну 9,5 млн. тонн, продукує сталі аж 10 млн. т.

Коли йдеться про запаси наших природних багатств, то тут "допомога старшого брата" набагато менше. На 1960 р. Україна має лише 9,7 млн.

чавуну, або майже половину всієї продукції чавуну ССРСР; 8,8 млн. тонн сталі, або третину загальної продукції сталі; 86,1 млн. тонн вугілля, або більш, як третину всієї продукції ССРСР; 15 млн. тонн каксу, 325 тис. тонн нафти, велику кількість марганцю. Несіння площа зернових УССР на 1950р. визначена на 19,6 млн. га., де при запланованому пересічному врожаю - 12 ц. з 1 га. означає, де Україна повинна дати 22,5 млн. тонн хліба. Якщо до війни приймий грабіж хліба шляхом т.зв. хлібозаготівель, виносів 400 млн. пудів, то можна буде твердити, де претягом четвертої п'ятирічки він буде ще більший. Крім того, в 1950р., Україна повинна дати 1 337 тис. тонн цукру, 245 тис. тонн м'яса, 40 тис. тонн тваринного масла.

Четвертий п'ятирічний план зберігає за УССР роль сировинної бази і аграрне-геопрідатку сталінської метрополії та роль ринку збуту для метропеліної премої сферості.

Кодоніяльне становище УССР виступає ще нескраміше, коли порівняти її господарство з господарством однієї тільки Московської області. Московська область за величиною території становить менше, ніж 1/400 всієї площі ССРСР. Промисловою сировинною вона майже не забезпечена. Проте у промисловому відношенні вона найбільше розвинута. Із всієї ж промислової продукції ССРСР в 1938р. на промисловість Московської області припадало округло 1/6, а з усього машинобудування - 1/4. При тому машинобудування Московської обл. переважно точна, не металемістке, а трудомістке. В 1940р. валова продукція підприємств Москви і області становила 31 млрд. руб., або 22,5 % всієї промислової продукції ССРСР. в 1950р. обсяг валової продукції повинен зрости на 30% проти довоєнного рівня. Це означає, де метропеліне положення Московської області буде зберігано за нею й на далі.

22

нкими шляхами йтимо розвиток промисловості Московської області, ясно вказує Г.Н.Попов у своїй промові під час обговорювання доповіді Вознесенського на першій сесії Верховної ради. Наводимо це місце:

"Найбільший як розвиток в період 1948-1950 рр. матиме машинобудування вперше у чергу впродовження автомабільів, верстатів, паровозів, дизелів, навантажувальних електростанцій, металургії та інших устаткування. З 1950 р. випуск вантажних авто мобілів досягне 100 тисяч машин, до 1955 р. перевищить рівень 1940 р. Крім того, буде випущено в 1950 р. 40 тисяч малолітрових машин класу "легковиків".

"Випуск верстатів збільшиться в півтора рази проти довоєнного рівня, при тому різке зросте виробництва автомобілів, високопродуктивних верстатів. Колеменський машинобудівельний завод випустить 400 потужних паровозів, до 2 рази перевищить довоєнний рівень їх виробництва. Уларше розвиватиметься основна на московських заводах під час війни виробництво сталерозливних конв'єйерів, та іншого устаткування для металургійної промисловості. З великого розмаху наведе приладобудування - виробництво годинників, мінометрів, різних контрольно-вимірювальних приладів і автоматичного керування. Разом з тим Москва і Московська область і надалі будуть серйозною базою воєнного машинобудування.

Значно зросте в Московській області і в Москві в період 1948-50 рр. промисловість текстильної і легкої промисловості..."/ підпр. Г.О. /

З промови Попова видно, що в Московській обл. розвиватиметься в

першу чергу виробництво складних машин, автомобілів, апаратів, автоматів, точного приладдя, годинників і т.д., текстильні вироби, яких, очевидно, Україні, за більшевизькими економістами, не потрібно.

Коли взяти до уваги, що вся продукція автомобільних вантажних автомобілів становитиме 428 тис. машин, то на Московську обл. припадає 100 тисяч машин, або майже $1/4$. Це який процент займає продукція легкових автомобілів, це із 66 800 штук загальної продукції тільки малолітражних машин "москвич" виробляється 40. тисяч, або кругля 61% всієї продукції. Від Попова знаємо, що крім цього виробляються ще також сотні легкових машин вищої класу "зіс - ІІО". В той же час автомобільна промисловість УССР має дати лише 25 тисяч вантажних машин, тобто $1/4$ того, що дає одна Московська область.

Все паровозо-вагонебудування, що належить до відносно найбільш розвинутих галузей промисловості УССР, має випустити в 1950 р. і 500 потужних паровозів, а і Коломенський завод в Московській області дасть в 1950 р. 400 штук паровозів.

І коли на сесії верх. ради ССРСР депутати метренеліі Попов і Попков могли намалювати картину справді великого розвитку промисловості Московської обл. і Ленінграду, то де могли сказати сталінські конулі-агенти із совєтних республік ? Осъ кілька прикладів :

"Чотирирічний план ... проінктив сталінським пікнувакним про прецітавалл всіх народів Радянського Союзу .

Україна десьіііні не мала автомобільної промисловості /чому ?/. Тепер будуватиме Дніпропетровський автомобільний завод, ... будуватиме автоскладальні заводи в Одесі і у Львові. Колгоспне об'єднання ... гетеве дати батьківщині стільки х л і б а, ц у к р у, м'я с а, с а л а, в и н а, с і л ь с ь к е - г е с н е д а р с ь к о ї с и р р в а н и й д л я промисловості, скільки намічено за планок новеї п'я-тиріччя /Кернісь/.

в економічній галузі і ліквідація економічної відсталості країн С. царської Росії.

Декалом сталінського "ціндування" союзними республіками може де послужити такий приклад. Вельшевські можновладці, готуючись зробити Москову столицею світової імперії, приділяють зараз дуже багато уваги її розбудові і прикрашуванню. На реконструкцію Москов, побудову нової черги метрополітену, відновлення Арсеня, будівництво всяких палаців відпочинку, дворців, театрів, на подіпшення розтратного життя численної сталінської зграї, що живе в Москві, призначено аж 9 млрд. руб. В той час в п'ятирічному плані зовсім полишено майже до доту зруйновані: Тернопіль, Полтава, Яременчук, а для нахиле знищеного Києва призначено так малу суму, що навіть Корнієць, відоміваючи попередю нехвальні неслалки Стадіну, партії і російському народові, відважися просити додаткових асигнацій для Києва в сумі 260 млн. руб.

На ліній місцевих рад намічено четвертим п'ятирічним планом відбудувати на Україні і 180 тис. кв. м. житловоді. Не також така мізерна і не-вистарчюча кількість, де згадуваний Корнієць просив відбудувати не менше, як 2 млн. кв. м.

Не зміняє четвертий п'ятирічний план нічого і в системі адміністративного підпорядкування господарства ССРСР. Всі важливі галузі економіки союзних республік і надані підпорядковані єдиному імперіальському центру в Москві. "Урядам" союзних республік подано тільки м і о ц е в а пр е м і с л о в і с т ь і пр е м і е н е р а ц і я. "Будівельні матеріали, паливо, і речі широкого вжитку, де виробляються місцевим промисловодом кооперацією, повинні не в н і с т ь б у т и в р о з п о р я д к у н і у р я д у с о з в о з і р е с п у б л і к и, з м а ч а й н о, л и к и й н а с в і й р о з о у д /підкр. Г. О./ може визначити частку предудції, де звільняється на ожеживання в середній республіки, і частку предудції, яка порядком товароберету надсилається до союзних республік

при збереженні загальнодержавного регулювання роздрібних цін/везнесенськи
Таку ж велику ласку роблять сталінські вільнолюбці, віддаючи місцеву
промисловість і промислому кооперативу у "розпорядження союзних респуб-
лік". Такі ж вільні "компетенції" уряду союзної республіки, коли він
на "свій розсуд" може господарювати тільки виробами місцевої промисловості
та і промислових підприємств і це до того у межах загальнодержавного регулюван-
ня цін".

Варто знову піднімати своєчасна пропаганда довкруги т. зв. сталінсько-
го викликання про розвиток науки і культури союзних республік. Поміняючи
ту обставину, де наука і культура в СРСР примушені служити виключно їм
інтересам сталінської влади, яка розглядає її лише як засоби пропаганди,
ми бачимо, де союзні республіки і в цьому випадку трактується по-келе-
вільному. Ось деякі факти із закону про четверту п'ятирічку.

На відбудову міських шкіл УРСР потрібно найменше 400 млн. руб., а в
четвертому п'ятирічному плані призначено на цю ціль лише 235 млн. руб.,
тесте тільки доде більше, як польовину/із виступу Корніїца/.

На відбудову об'єктів мистецтва в УРСР передбачається в плані 50 млн.
руб., а тим часом, навіть на організацію думки Бакана, на це потрібно 110
млн. руб. Той же Баган, замешкавши перше на всі лади, де Українська Акаде-
мія Наук і Академія Архітектури служать завданням п'ятирічки, пре-
сильно/не домагаєсь/ про додаткові асигнації для Академії Наук в сумі 100
млн. руб., а для Академії Архітектури - 35 млн. руб.

Сталінській владі зовсім не залежить на розвитку справді вільної
української, як і всіх інших народів, науки і культури. Пронесідуючи теорію
владності російської науки і культури, вона рівночасно створює для
них матеріальні умови розвитку, всіляко опиняючи такий розвиток в со-
юзних республіках. Найкращим підтвердженням цього є останній розподіл
найвищих нагород в СРСР - "сталінських премій". Ні одна з перших нагород
не припала представникам науки, мистецтва чи літератури УРСР.

Похвалюючи більшість всіх нагороджень - це члени Академії Наук СРСР, російські композитори, поети, артисти і т.д.

IV

Совітська пропаганда намагається представити п'ятирічний план як такий, що змагає до "пекридання матеріальних, побутових, і культурних умов життя." працюючих і забезпечує не тільки відродження, але й "перевидання довесного добробуту". Та кожному громадянину СРСР відомо, що до війни ніхто, крім паразитної класи сталінських вельмож, не знав добробуту, і тому, якщо навіть четвертий п'ятирічний план забезпечить порівняння довесного рівня, то це не означатиме для працюючих бодай наближення до добробуту. В найкращому випадку це буде забезпечення життєвого мінімуму, який під час війни був дуже порушений, зрештою, обіцянки про покращення умов для працюючих не нові. Вони широкі декларувалися всіма попередніми п'ятиріччями, а доказ їх "здійснення" сталінські агітатори наводили численні цифри, але від цього працюючим не ставало легше жити. Тому також подібні заяви в четвертій п'ятирічній програмі розпізнають як зазначені Брекном.

Також безсердимим Брекном є заява Вознесенського про те, що 73 % народного прибутку, обсяг якого визначено на 1960 р. в сумі 177 млрд. руб., піде "за рахунок скорочення воєнних витрат" на споживання, але це в радянській економіці закономірність використовується з тією особливістю, що виключається експлуатація праці. Фактично справа обстеїть якраз навпаки. Не на споживання і не за рахунок скорочення воєнних витрат, а надалі, до більш посиленого розбудування воєнної промисловості, на озброєння і утримання класи сталінських паразитів піде 73 %, і те найменше, народного прибутку, а експлуатація праці є першою особливістю більшовицької системи, бо саме вона /експлуатація/ забезпечує ріст сталінських прибутків. Тому четверта п'ятирічка, найбільш велика розмірами

і темними за всі попередні, означає для працівників мас, в першу чергу, посилення впливу їхньої праці, де більший, як у попередній п'ятирічці.

Сталіністські вольвери, як це видно з доповіді Званенського, не задоволені існуючим станом продуктивності праці і зазнавали протигом п'ятиріччя підняти його на 30% в порівнянні з довоєнним рівнем. Освітлюючи це думают за рахунок: а/зростання технічної збросності, б/ підвищення кваліфікації робітників і інженерно-технічних кадрів, в/ певного використання 8-ми годинного робочого дня.

Неротке розглянемо кожний з цих моментів з окрема.

Технічне збросення величезної кількості підприємств стоїть сьогодні на низькому рівні. Прикладом може послужити хоч би відомий Харківський тракторний завод /ХТЗ/, який в лютому 1945 р. витрачав на виробництво одного трактора 1840 робочих годин, замість 300, витрачуваних до війни /"Радянська Україна" 6.III.45 р.ч.48./ . Трест Кривосоруда в наслідок цього знизив рівня механізації виконав план 1945 р. тільки на 36,6% /"Радянська Україна" 6.III.46 р.ч.46./ . Особливо не змеханізовані роботи на будівництві, перед яким в четвертій п'ятирічці стоїть величезне завдання. "Правда" з 16.6.46 р. в кореспонденції "Тесподарів багате в цегли мале" писала так: "в Мелетевській області нараховується 22 великих цегляних заводів. Переважаючи їх більшість запусена, обладнання їх знищилось і нестарілось. в Мелетевській області з 12 високим індустрією цегля виробляється кустарне". "Радянська Україна" з дня 17.IV.46 р. в кореспонденції з заводу "Ленерісталь" писала: "Обробні самими доразами, побавлені найпримітивніших механізмів, відбудовники розширюють за день на біля 180 куб. м. завазі. Уземплентована коксохемзаводом вертушка з 18 плитформи не зростає за зміну кожного збу ету". Такий те негативний стан з технічною збросністю на будівництві. А тим часом саме в цій галузі заплановане досягти найбільшого підвищення продуктивності праці - на 40% проти довоєнного рівня.

Де гірше представляється справа з кваліфікованими робітничими кадрами, недостача яких зараз дуже велика. Протягом п'ятиріччя на виробництві повинне прийти близько 7 млн. нових робітників, величезна більшість яких до цього часу з фабрикою нічого спільного не мали. Як це встановлено чотвертим п'ятирічним планом, найбільша кількість робітників - 13,9 млн. підвидаватиме своєї кваліфікації безпосередньо на виробництві, а 5,4 млн. чоловік шляхом індивідуального і бригадного навчання. Та все це є тільки підзаходи, інтенсивності і необхідності і неухильно, і надто великих уронів, очевидно, не дадуть.

Безперечно сталінські вельми змагатимуть до підвищення технічної свідомості і до підвищення кваліфікації робітників, але при існуючому тепер стані можна твердити, що вони не будуть відповідати підвищенню продуктивності праці. Зростання продуктивності праці відбуватиметься головне за рахунок третього моменту - не в якійсь мірі станні робочого дня, а в інших оцінках, за рахунок підвищення інтенсивності праці, тобто експлуатації і фланки сел робітника.

З цією метою сталінські експлуататори вже розпочали велику акцію організації стахановців і соцзмагань, відомих соціалістичних засобів підвищення інтенсивності праці. Всі газети переповнені зараз великими "зверненнями" і "призовами" до "соцзмагань". Очевидно, всі ці "звернення" згорі зредіговані - партійними п'яками і прийаті всупереч бажанням робітників. Сталінські режисери стахановців вчили вже випродукувати нових стахановців, всяких лужичаних, кучериних, стефаньових, невчасів і тепер заставляють робітників йти за прикладом "стахановців" та брати на себе всякі надзвичайні зобов'язання.

В цьому місяці треба також додати, що під ширмою "патріотичного" сталінського вельми заставляють робітників працювати або на власному підприємстві, або на роботах по відбудові міст, розчищуванні завалів після визначених годинами. Таким чином робочий день далеко виходить поза уста-

новлених 8 годин.

У колгоспах, крім соціалістичних засобами підвищення продуктивності праці, на застосування всіх цих особливостей наголошено в чотирьохрічному плані, а саме: а/ суверенний облік праці колгоспника, б/ групова і індивідуальна відповідальність, в/ правильна організація праці.

Суверенний облік праці проводиться не на те, щоб нічого з праці колгоспника не пропагло, як це буває в радянських колгоспах, він проводиться для того, щоб не тільки кожен член колгоспника, але навіть великий рознін його сприяв на обліці, і в цей спосіб змусити його до повної праці.

Індивідуальна і групова відповідальність полягає в тому, що колгоспники, чи групи колгоспників згорі призначаються певна сума робіт, яку вони мусять обов'язково виконати. Цим шляхом змусується колгоспників дати в себе максимум зусиль, чого не можна досягти простою і сильнішою виконання робіт без визначення їх кількості.

Правильна організація праці на адекватній мові означає: працю від зорі до зорі, постійне перебування під час явля колгоспника в полі, у випадку нестачі тижня у зв'язуванні снопів - повення їх кілометрами вручну, відвідування вимірювання всіма тачками на заготівельні пункти і т.д. і т.д.

Індивідуальний характер цих заходів як надто очевидний.

Так фактично виглядає та особливість, з якою використовується в СРСР детонер і буде використовуватися в чотирьохрічній п'ятирічній плані партії.

Як бачимо, ця особливість зовсім не виходить з економіки - а та ці і праці, ми не брахливе заміля Вознесенський, а, наприклад, полягає саме на мові жакхлівій і в і в економіці праці і х/м а с.

Чотирьохрічний план вимагає притягнути до роботи, як не вже раз згадувалася, близько 7 млн. нових робітників і службовців, як основне джерело

повнення нових робітників він передбачає "державні і трудові резерви, за рахунок яких в народне господарство направляється за п'ятиріччя 4,5 млн. молодих робітників." Повнення інженерно-технічних кадрів повинне бути забезпечене "випуском спеціалістів з бердівських/ видів і спеціальних середніх навчальних закладів за п'ятиріччя у кількості 1900 чоловік".

Обговорюючи справу притягнення на виробництво нових робітників, Вознесенський сказав у своїй доповіді, між іншим, таке: "Рішальним питанням для здійснення п'ятирічного плану є залучення в промисловість, транспорт і будівництво нової робочої сили. У нас це не мале господарство, які розраховують на те, що робоча сила їм буде "дана" в порядку мобілізації. Такі господарники не розуміють, що труднощі з робочою силою в після війсьній обстановці є не випадковими, що ці труднощі можна подолати тільки шляхом переходу до нових методів роботи. Щоб забезпечити себе робочою силою, підприємствам неоскідно перейти до практики організованого набору робочої сили шляхом укладення індивідуальних договорів як з окремими працюючими, так і з колективами". Тим складним базисним Вознесенський намагався переконати, що нібито новий метод набору робочої сили зовсім не означає мобілізації. Та тому, що такий організований набір шляхом індивідуальних договорів вже відбувається, ми легко можемо сказати, як він виглядає. Отже ж це примусовий набір робочої сили, головне з колективників, за згоди визначеним контингентом. Дуже часто він відбувається шляхом об'яв, тесте ні в чому не рідниться від герезівського гітлерівського набору робочої сили.

Цей новий, рекомендований Вознесенським метод набору робочої сили є тим вигідний для сталінської кліки, що віну за наслідницький Кеге характер можна зіпхнути на окремі підприємства і їх керівників, а в разі потреби навіть некарти їх. В цей спосіб сталінська кліка хоче звернути ненависть працюючих, як це вже вона робила в численних випадках дотепер, на прети себе, на прети створеного або реакційного режиму, який

є коренем усього лиха, а прети окремих людей, окремих робітників.

Керуючи, у четвертій п'ятирічці нова робоча сила фактично буде притягнута на виробництво не рядком м'єб і л і з а ц і і, бє як "призов у державні трудові резерви", так і набір за "індивідуальними договорами" енерті на примусі. Тому, щєнайбільше робітників буде притягнєно зі села, з колгоспів, на яких щє й надалі євєняєтє робочєю силєю лишаєтєся жінки, тє щє євєчас, щє на рєсєту в промисловєстї будє мобілізовано великє числє жінок. Тим самим працє жінок на важких рєсєтах лишаєтєся на-далє нормальним явищєм більшовицької системи.

Неповнення робочєю силєю в промисловєстї, на транспортї і на будівництві за рахунок колгоспників привєдє до змєнєння робочєю силєю в останніх, щє, принесіть мірєму забезпєченні колгоспів машинама, спричинитєся тільки до збільшєння експлуатації фізичних сил колгоспників.

В щєю чергу залучєння на виробництво величєзної скількєстї нових мобілізованих фабрикає робітників привєдє до рєстєу наданих випадків.

Рєзбудєвування промислової бази у східних рєйонах, збільшєння експлуатації багатєстє нїєвєчі, тєстє, гєрєнів рідких засєлєних, викликєє пєтрєбу заслєання тудє робочєю силєю. При низькому матеріальному забезпєченні робітників - щє рїзномєзначнє зєзєслєаннєм на Сибїр.

Щє щє разом: жєротєна експлуатація працї, жінєча працє на важких рєсєтах, працє в східних і північних рєйонах ССРСР, рїєт недєсних випадків, - даєтє у євєлідї за п'ятирїччє жєздєннє вичєрпаннєя фізичних сил і зєнищєннєя з дєрєвлє працєю чїх ССРСР.

Зрєстаннєя прєдуктивнєстє працї при більшовицької системї є щєвиднє, як кажє євєтєський кандидат в єкєномїстє Вірник, нїє зарплатє /"Гадїєськє Українє", 12.VI.46 р./ - і щє щєвсім вїрнє, щє щє євєсхїднє для кожнєю, експлуатащєрської системи, як зарплатє робітника, так і єплата

Трудовий колективіст далеко не відневідарть викладаній ним праці, а створенням ними додатковий продукт самобільно розпоряджаються в своїх інтересах партійні вельможі. Система зарплати і ошлати трудодня є наскрізь експлуататорська.

Особливо реакційною з цього погляду являється т. зв. прогресивно-від-рядна і преміальна системи, яку саме четвертий п'ятирічний план на-зус широке застосування за ціну невеликого збільшення зарплати, яка, однак, ніяк не співмірна з вложеною робітником додатковою працею, заохочує-ся робітника до надмірної праці. Преміальна система має за мету за-манити низько ошачуваного робітника, якому зарплата не вистарчає на задоволення його потреб, незначною премією до до більших зусиль в праці.

Те саме в колективах. За ціну мізерної додаткової ошлати до трудово-го сталінського експлуататора намагаються ошлатити до більшої интен-сивності його праці.

Четвертий п'ятирічний план поглиблює це дальнє різниця між зарплатою кваліфікованих і некваліфікованих робітників, які так вже досить великі. Так, наприклад, зараз в перекопанні році четвертого п'ятиріччя, робітник лісової промисловості II-ої категорії заробляє денно 4,9 рубля, ро-бітник VIII-ї категорії 12,9 рубля, тобто на 8 рублів більше. Зарплата робітника V-ї категорії/вантажника дерева/ є на 5,18 рубля менша від зарплати робітника VIII-ї кат. Робітник II-ої кат., у нафтовій промис-ловості одержує зарплату 7,20 руб. денно, а робітник VI-ї категорії - 20,4 рубля.

Така політика в системі зарплати змагає до розбиття робітничого класу, де створення робітничого верхівки, яка за ціну своєї упрямі й неаного матеріального становища зради-ла б інтереси робітників та вірну і правду стала б на службу біль-шовицьким вельможам. Така політика впливає з імперіалізму - велико-руського шовінізму сталінської класу, бо кваліфіковані робітники рекру-туються в переважачій більшості з росіян. Давчи саме доступ робітничий

до імперіалістичного керита, сталінська кліка спирається на неовідомі численні інших неросійських народів.

Так виглядає наспраду в практиці політика зарплати. Але на папері, в законі про чотверту п'ятирічку, все зретагмане так, щоб показати постійне зростання зарплати. За чотвертий п'ятирічний планом неросійська річна зарплата робітника повинна виносити 6 тисяч руб., тобто 500 руб. місячно. Дані ці, очевидно, ствергані в пренагандианних цілях, і робітники ніколи такої зарплати не одержать. Але коли навіть прикнати 6 тисяч рублів як неросійську зарплату, то треба сказати, що їх не одержуватимуть всі робітники. Велике число кваліфікованих робітників, а їх більшість, одержуватимуть далеке нимчу від установленної неросійської. До того ж необхідно додати, що робітник в СРСР ніколи не одержує повної зарплати, бо великі примусові стягнення забирають величезний процент /30 % і більше/.

Крім того треба взяти до уваги фактичну вартість номінальної зарплати, в порівнянні до ціни та наявності у передачі предметів великої потреби.

Скільки виноситимуть ціни на необхідні предмети опоживання в 1950 р., не знаємо, бо творці чотвертої п'ятирічки свідомо тих даних не подвають. Вони обмежуються тільки до загальної обіцянки про зниження ціни. Та ми на основі довголітнього досвіду певні, що цього зниження населення в житті не відчусь. Ці товари ширивитку будуть надалі обкладені високим акцизмом, яким являється важним джерелом сталінських "нагромадженнь".

Якщо йдеться про забезпечення товарами першої потреби, то найкраще треба сказати, що карркову систему на хліб, борошно і макаронні вироби заплановане знести дійсно в осени 1946 р., тобто до незому врожая, а на всі інші предукти аж в 1947 р. Протягом цього часу робітник дані одержуватиме, і те з затримками, на день: 60 дкг хліба, 7 дкг м'яса, 5 дкг крупа, та 60 дкг цукру і 30 дкг товців на місяць. Про премислові вироби навіть не приходитьсь говорити. Це означає, що "чорний ринок" висмоктуватиме мізерні заробітки робітників працюючих.

Як же виглядатиме забезпечення предметами споживання в 1950 р.?
 Коли визначити втрати СРСР в населенні під час війни на 10 млн. чоловік, /офіційно 7 млн.чол./, а за природний приріст прийняти 2 %, то в 1950 р. населення в СРСР становитиме 190 млн.чоловік. В такому разі при запланованій четвертим п'ятирічним планом загальної продукції предметів споживання, на душу населення в 1950 р. припадатиме така кількість:

Предмети споживання	загальна продукція	на душу населення
Бавовняні тканини	4 686 млн.м	24,6 м
Вовняні " "	159,4 " "	0,8 " "
Вулля шкіряне	240 млн.пар	1,2 пари
" " Гумове	88,6 " "	0,4 " "
Панчішне-скарпеткові вироби	550 млн.пар	2,8 " "
Березняк	19 млн.тени	100 кг
Цукер	2,4 " "	12,3 " "
Миле	870 тис.тени	4,5 " "
Посуд емальований, алюмінієваний, фосфорене-фаянсовий	260 млн.штук	1,3 шт.
Стакни	180 " "	0,8 " "
Самовари	200 тис.шт.	0,001 шт.
Годарники	7 400 " "	0,038 " "
Патафони	1 000 " "	0,005 " "
Радіоприймачі	925 " "	0,004 " "
Метелики	135 " "	0,0007 " "
Велосипеди	1 080 " "	0,005 " "

Як бачимо на душу населення в 1950 р.припаде предметів споживання зовсім мало. В США нпр., вже в 1938 р.на душу населення бавовняних тканин припадало 68 м, вовняних - 2, - м, в Англії - бавовняних - 60 м, вовняних - 7,4 м, а в СРСР в 1950 р.припадатиме бавовняних 24 м, а вовняних -

0,8 м. В час шкідливого вжиття в США припадало на душу населення 2,8 пар, в Англії - 2,2 пари, а в СРСР в 1950 р. припадало 1,2 пари. На сто мешканців припадало в 1950 р. 3,8 годинника, на 1 000 мешканців - 5 шт. патереків і велосипедів, а мотоциклів - 7 шт. на 10 000 мешканців. Кількість цукру зменшилась на 1,3 кг в порівнянні з 1937 р.

Та ці дані відносяться лише до продукції і зовсім не означають, що стільки вивезтиме споживання населення. Не всі продуктові товари в одержать працюючі, бо частина з них піде на експорт, а частина на воєнні запаси. До цього ж треба врахувати нерівномірний розподіл цих товарів. Основна частина попливе через всякі спецтерги і спецмаги для найбільш-енкаведівських вельмож і їх прихвостнів, а працюючим масам припаде лише дуже незначна кількість, за якою до їй прийдеться довго стояти в "очередях".

Крім того, так виглядатиме справа цейно в 1950 р., а тим часом для радянських працюючих, які ніколи не мали великих запасів, а під час війни держати знищили їх сиренний дерібок, замало такої продукції сьогодні, на першому році п'ятирічки. Це означає, що протягом п'ятирічки потреби працюючих в а п р е д м е т и с п е ж и в а н н я м е о у - д у т ь з а д е в о л е н і.

Важливим показником деоресух, працюючих являється стан житлового забезпечення.

На житлове будівництво в 1946-1950 рр. призначено п'ятирічним планом 42,3 млрд. руб. Очевидно, самі творці п'ятирічного плану свідомі, що цієї суми замало, щоб задовольнити потреби працюючих в галузі житлового будівництва, що знищено під час війни. Тому також передбачено в плані відбудувати на кошт населення з хронічною держкредитів індивідуальних будинків: а/ в містах і робітничих селищах в розмірі 12 млн. кв. м. і плоді, б/ в колгоспах - 3 400 тис. будинків. Крім того передбачається продаж на умовах кредиту нових одно- і дво-квартирних будинків.

39

Якщо врахувати, що план відбудови державного житлового фонду становить 72,4 млн. кв. м, то бачимо, що населення некладено велику частину відбудови житлового фонду. Не вистає тільки питання, якими засобами населення пострапить це зрешт. Для побудови власного дому не вистарчить робітникові його зарплата, хочби він одержував нових 3 тисяч руб. Правда, держава єдине кредити, але по-перше, як це вже видно сьогодні їх надзвичайно важко одержати, по-друге, вони є дуже малі, по-третє, як свідтіля населення сплачуватиме потім ці кредити.

До того ж долучається ще якась недостача матеріалів будівельних матеріалів. Їх бракує навіть на першочергових державних будовах, або заступається різними підмінками. Нпр., на заводі "Запоріжсталь" і в березні і за перші десять днів квітня... не надішало жодної шпалі, жодної звичайної цегли і негнетриків, /"Радянська Україна", 17. IV. 46 р./ Не ж донерва можна сказати про індивідуальне будівництво робітників і колгоспників, для яких, наспраду штука дістати бодай кусень шпалі до війна.

Тих причин житлове будівництво іде і йтиме дуже повільно. Доказом можуть послужити деякі дані за перший квартал 1946 р., першого року четвертої п'ятирічки. В УРСР за цей час план житлового будівництва по міністерству житло-цивільного будівництва виконаний на 33,7 %, а по міністерству комунального відівництва 47 %. В Тернопільській на області план житлового будівництва за 1945 р. виконаний на 14,8 %, в Житомирській обл. - на 18,4 %, Дніпропетровській на 23 %, Полтавській - на 26 %, Одеській - на 34,9 %, Сталінській - на 43,8 %. Дніпропетровській каляєт трест "Ніськекомунжитлосуд" з червня 1945 р. до травня 1946 р. не відбудував жодного квадратного метра житлової площі.

Все це означає, що питання забезпечення працюючих житлом протягом п'ятирічки не буде розв'язаним. Робітники і селяни не матимуть змоги побудувати для себе культурних мешкань, а житимуть

дальше по кількох рядах вкупі, в тісних кімнатах, в напіврозвалених під-
вахах, в мушкетних, діпленних з Гляни хатах, податаних медопаленою Оля-
хою, недогорілими дівками, прибитими цвяками з дроту, де залишилися піс-
ля фронтених дій. Висувати власні життєві будинки можуть партійні
секретарі, знаководівські начальники, всілякі голови і директори стаханов-
ці, а не прости робітники і службовці колгоспники.

Розглядаючи те, що несе четверта п'ятирічка працюючим не можна пе-
минуть питання т. зв. внутрішніх позик, які завжди були і є одним з го-
ловних джерел фінансування п'ятирічок. Позика четвертої п'ятирічки в
уже пройшла. Випущена в місяць по прийняттю закону про четверту п'яти-
річку в сумі 20 млрд. руб. була реалізована протягом 7 днів в сумі 21,8
млрд. руб. Ней "успіх" лежить в насильстві, терорі, обмані і шантажі
вкід. Нир., всім робітникам і службовцям було згори перераховано одне
або двоємісячну зарплату за рахунок позики.

Над питанням т. зв. культурного піднесення життя працюючих спирається
не будемо. Знаємо тільки, що його слід розглядати як заходи сталінсь-
кої кліки спрямовані на пропагандише одурманення працюючих і викону-
вання їх в дусі неслуху і нехери класі сталінських вельмож. Навіть
школи слухать цій реакційній цілі. А далі, в небудованих театрах, кін,
демін відпочинку, палаці "культури" користатимуть в першу чергу биль-
шевницькі паразити, бо для їх саме розкішного життя вони призначені.

Працюючим масам четверта п'ятирічка несе лиш злидні і нужду. Для
ілюстрації життя працюючих СРСР наведемо одну картину із будівельних
робіт на дніпрогосі...". Людей не вистачало і кожному в дніпробудів-
лю доводилось працювати за двох. У сніжку, холоднечю, не завжди добре в
виправились, дівчата переквертали величезні брили. Робота підсебною бри-
гади Олійник була несприятливою - розчищати майданчик під завод, заготов-
ляти пісок, але і тут працювала кожна за двох. Якось під страйку змир-
ну холоднечю, коли на виробництві буде заборонено працювати престо і
неба, дівчата 20 годин підряд доносили для розчину мерзлий пісок, самі

перевезили його з острова Хортиці через Дніпро, на руках перенесли його до будівельного майданчика, аби тільки підняти гес. Від верезу, з здавалось, палали обличчя, руки, тряс діачат невідмерозували пальці на ногах, але ніхто ні словом не згадав про переночник /"Радянська Україна", 9. IV. 46 р. ч. 12. /

Кореспондентка "Радянської України" Ніна Віцик, яка помістила запитовану нами кореспонденцію представила на несподівану працю д івчат, як доказ совєтського "патріотизму" і горлячого "бажання швидко воскресити Дніпровську гідроелектростанцію". Та ми, радянські працівці, яким докоре відомі сельшеницьке безличність і цинізм, знаємо добре що не з патріотизму колгоспні дівчата зникли з Дніпробуді, а що їх сталінські кремляниці загнали туди насильно. Не з патріотизму, а з примусу ті дівчата перевертали великі брили. Не заборонено було дівчатом в зимову холоднечу працювати престо неба, але їх вигнано на 20 годин підряд довсати мерзлий пісок і носити його на руках. І не з патріотизму дівчата, відмерозивши пальці, мовчали про переночник, а зі страху перед кляд.

Такете життя чекає працівчик в четвертій п'ятирічці. Тому працівці ставляться з глибокою неохоче до п'ятирічки і її авторів - сталінських вельмож. Кремлівські верховоди знають про те і перебувають врятуватися старими випробуваними засобами - есудякөө пропагандою і терором. Кожна на кожному краї сталінські крикуни вередать працівчим про п'ятирічку, про її досягнення, про "благодиаті", які вона їм несе, кожна зазначають працівчим мільйонами друкованих сталінських ганчірок, занучують мітінгами, зборами, щоб тільки перекопати працівчим, що п'ятирічка є в їхніх інтересах, а не сталінської кляки. Кожна тисячі працівчим мандрують з сірих камер, тюрм за дрети сталінських концтаборів, на Сибір за найменші порушення вараарської трудової дисципліни, за "прогун" і т. д. Але з кожним днем росте свідомий народний спротив. На брехливій сталінській пропаганді працівці аж надто добре пізналися, а терору

перестали боятися.

Працівці СРСР свідомі, що тільки в ні упертій боротьбі за повалення сталінської експлуататорської системи, та знищення нової експлуататорського класу сталінських вельмож, збудуть права, справді вільне замовне життя, побудують ново безкласове суспільство. Без експлуаторів і експлуатованих, побудують новий справді демократичний лад, де права не будуть привілесом еліти класу, а власністю всіх працівників.

Всі народи СРСР знають, що тільки на руїнах терору народів - сталінської імперії - може справді вільно розцвітати дружба народів, що тільки в системі вільних і взаємних держав можлива справді економічна співпраця між народами, що тільки така система, вільна від імперіалізму, від колоніального поневолення, забезпечить справжній політичний, економічний і культурний розвиток народів.

Л и п е н ь , 1 9 4 3 р.

" " " " " " "
" " " " " " "
" " " " " " "
" " " " " " "

41

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшиито і пронумеровано 41 _____
(сорок один) _____ аркушів;

у тому числі літерні номери _____;

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

аркуши № 41 - вистини

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст

Посада

21 червня 2018 року

(підпис)

I. Тардамала

(ініціали (ініціал імені), прізвище)